

Virtuális kapu

Akinek otthon nincs internet-kapcsolata, a Berzsenyi Dániel Megyei Könyvtárban érvényes olvasójeggyel ingyen használhatja azt a számítógépes szolgáltatást, mely tudományos folyóiratok és kézikönyvek anyagát teszi hozzáférhetővé.

Az EBSCO Publishing (elektronikus folyóiratokat szolgáltató cég) az EIFL Direct program keretében több mint 300 tudományos folyóirat és 1300 kézikönyv anyagát dolgozza fel. Az adatbázisok a társadalomtudomány, bölcsészet, orvostudomány, közgazdaság, valamint az üzleti tudományok területének elektronikus iradalmát ölelik fel. A dokumentumok egy részének teljes szövege, a továbbiakban tartalomjegyzéke és tartalmi kivonata olvasható. Az adatbázisok angol nyelvűek.

XX. századi észt szőnyegmesék

XX. századi észt szőnyegmesék címmel nyílik kiállítás június 14-én 17 órakor a Savaria Múzeumban a BDF Uralisztika Tanszéke és az Észt–Magyar Baráti Kör szervezésében. Láthatunk tradicionális csomózási technikával készült alkotásokat, de megismerkedhetünk a művészek egyedi módszereivel és anyaghasználatával is. Az Észt Textilművészek Szövetségének tárlatát – amely július 2-áig látható – Anu Kippasto, a Magyarországi Észt Intézet igazgatója nyitja meg.

Karnevál: megy a szekér

Huszonhat háttas és hat fogatú biztosan lesz a karneválon, s ha Bucz Hunor megírja a forgatókönyvet, hogy hány lovaspróbát akar, ahhoz igazodva szervezünk még, mondja Koltai János, a Vasi Lovasturisztikai Egyesület és a Magor Íjász Hagyományt Őrző Kulturális Egyesület tagja, aki azért felelős, hogy a Savaria Karnevál idején a Ferences-kertben elég látványos legyen a táborelet (a római táboron kívül, amiről a Savaria Legió Egyesület gondoskodik); hogy lovas-, íjász- és fegyverbemutató legyen, rendben és balesetmentesen.

– Az említett egyesületek nagyon jó viszonyban vannak, ami ma ritka dolog, hogy ennyi ember egyetért egy sor dologban. Nem látunk a másikban konkurenciát, így remek az együttmű-

ködés; a karnevál biztosan sikerül fog. Szóval, megy a szekér, és ez úgy is igaz, ha megfordítjuk: az egyesületek életén sokat lendített a karnevál – megmozdultunk, közösen tervezzük, és

lehetőséget kapunk megmutatkozni. A táboreleten kívül a felvonuláson is lesz feladatunk, de eddig mindössze kétszer találkoztam a rendezővel, sok mindent pontosítani kell még. A lovasbemutatóhoz már próbálunk, az íjászprogramok mennek; a nyílvesszők készen vannak, rövidesen megkapjuk a szabályainkat. Azt szeretnénk, hogy a karnevál minél színesebb, jobb legyen, és vonzó a következő évekre nézve is. Bár több lenne a statisztika, mint a ruha! Nekünk ugyan van elég em-

berünk a mi feladatainkra, de ha valaki határozottan közénk akar jönni a karnevál apropóján – vagy különben – neki is ki fogunk találni valamit.

A Ferences-kertben az egyesület tagjai önellátó módon

egy történelmi időzökkenés keretében találkozhatják az első századi római légiót a magyarokkal. Pedig a próbajáték érdekes volt: a magyar nyíl átment a vastag római pajzsra.

A látványosságok végett éjszakai bemutatót is terveznek – tűzőn átugratással, tizes számmal; valamint gyakorolják azt a filmekből jól ismert, egyszerűnek látszó, de egyálta-

Felgyorsultak a Savaria Karnevál előkészítésének eseményei az utóbbi hetekben: a pénzügyi források megeredésével elkezdődtek a konkrét mestermunkák. És azzal párhuzamosan, hogy készülnek a jelmezek, kellékek, egyre-másra jelentkezik a szerepelni vágyó polgárok is – ami azért nagyon jó, mert nem kizárólag átlagmértéket szabnak-varrnak, hanem így lehetséges a jelentkezők alkatát is figyelembe venni. Nem fog térdig

érni a kisebb termetűeknek a felsőruha, és nem reped szét azon, akinek kissé nagyobb a pocakja. A szervezők továbbra is hívják, biztatják a város lakóit a karneválon való részvételre – Szombathely régi hagyományának együttes újjáteremtésére. Jelentkezni a polgármesteri hivatalban lehet a Savaria Karnevál Szervező Irodában: keddtől csütörtökig naponta 10-től 12 óráig és 16-tól 18 óráig. Telefon: 520-238, 313-438.

A Magor Íjász Hagyományt Őrző Kulturális Egyesület az avar táborképet jeleníti meg, és az íjászbemutatót rendezi. A magyar táborhoz két igazi jurttát hoz Grózer Csaba íjkészítő.

(„hitelesen”) táboroznak le. Egyelőre úgy van, hogy csak magukra főznek, de ha találnának szponzort, aki néhány kilogramm marhahúst felajánlana, a látogatóknak is jutna kóstoló. Például az öttükényből (az elnevezés abból származik, hogy az ételben öt íz található), ami egy autentikus magyar enivaló, szalonnából, marhahúsból – mézzel, kamillával, ecettel ízesítve.

Gondolkodnak azon, hogy lovagoltatnak majd gyerekeket, de ez még attól függ, hogy mekkora terület jut nekik. Hogy a műsor ne legyen hakni jellegű, elvetették azt az ötletet, hogy

lán nem könnyű mutatványt, hogy vágtazó lóról a lovas kihúzza a lándzsát a földből, és azal dob...

A Magor Íjászegyesület tagjai mint avarok vesznek részt a karneválon (ez azért van, hogy a lovasbemutatóra a magyarok több lóval jöhessenek, népebbnek lássék a magyarok csapata), de lovasíjászoknál már magyarként fognak. De hát mindent Savariáért, hisz ez mindössze egy kaftáncsere: lesz, aki délután egykor még avarokként mutatkozik, háromkor pedig magyarként tűnik fel.

● Merklin T.

Bábelt mondani, vagy elhagyni Bábelt

Simon János az új évezred küszöbén érvényes és jövőre méltó üzenettel lép át

A didaktikus magyarázatok ellen Simon János mindig tiltakozik. Festményei emocionális élmények szülőit, bár az ihlet gyakran irodalmi, művelődéstörténeti, építészeti magvú, tehát nem idegen mozdulataitól a gondolati elem. Mindez nagyon egyszerűen azt jelenti, hogy e fantáziadús és képzeletindító szép képekről beszélgetni lehet.

Nem minden festő mondhatja el ezt a műveiről, akkor sem, ha a szakmabeliek pályájának alakulását ilyen-olyan megfogalmazásokkal jól meg tudják támogatni. Az ezredvégén gyakori szituáció, hogy a művész csak más művészekkel találkozik a szellem szférájában, a közönség pedig nem érti, nem kíváncsi rá, vagy nem is találkozik vele. Ezt nyugodtan katasztrófa helyzetnek is mondhatnánk, jogosan felvetve, mivégre akkor a műzsák csókja, ha nem teszi szebbé az életünket, és csak kevesek önimádatát táplálja.

Simon János korábbi önmagához képest is megtalált most egy olyan utat festészetében, ami lélektől lélekig vezet. De-

Simon János a sárvári Galeria Arcisban

koratív, mint mindig, de az ábrázoláson túl hozzáad valamit önmaga rejtelmeiből. Ha emlékeit idézi, bátran teszi azt, ha utazá-

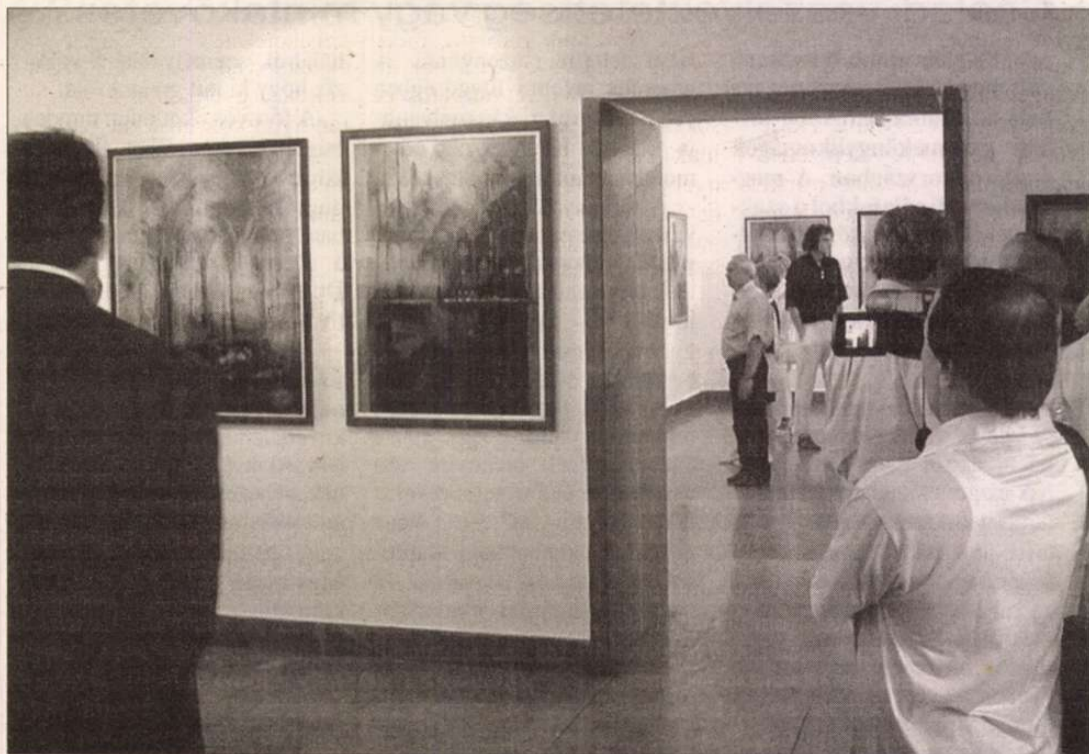
sai hívják kalandra a vászonon, igyekszik nemcsak mutatni, hanem kíváncsivá is tenni a látóval; ha jelképekben gondolkodik, újralátja azokat, méghozzá friss, fiatal, erős emberre valló, előre néző szemmel; kolorista attitűdjét személyességgel tölti fel, mélyebbre megy, mint valaha. Például a „Mária és József” című kompozíciója vagy az „Elhagyott Bábel”

méláznai azok előtt a festmények előtt is, amelyekben egymásba tetszenek a felületek, s konkrét ábrák nélkül a színek, formák furcsa-fényű játéka valami szakrális új világba vezet. Simon János rendszeres kiállító országszerte, illetve nemzetközi pódiumon is, de 16 éve nem volt tárlata Sárváron. Nagyszerű anyag, amivel most előállt szülővárosában, hogy itt mutakozzék meg először az ezred végén, s az új évezred küszöbén. Nagy jelentőségű, mert ha nem mondja is, mondandója van: az önmagán folyamatosan dolgozó festő korszerű és érvényes művészi cselekedetekig jut, s ahogy a gondolat megte-

remti maga után a tetteket, úgy festi meg ő Bábel, a zűrzavar szimbóluma után az elhagyott Bábelt, a tornyot, ami a régiek értelmezése szerint az, ahol „az ösvény” indul, mint ahogy mindennek a végén valami más kezdődik el. Ez pedig lehet akár útmutatás, akár belső meditációs kép, akár csak impozáns látvány, a nézőre van bízva. A fényt, ezt az új fényt viszont figyelni kell. Ez nem a képek bevonata, nem máz; nem tudni honnan jön, hová tart, és épp ez a függetlensége hihetetlenül megnyerő, mert az Univerzum energiáját közvetíti, és jó tudni, hogy van itt valaki, aki ebből valamit láthatóvá tudott tenni.

„Nagyon jól lehet festeni fejben is. Aztán vagy lesz belőle kép vagy nem”, Simon János a festést megelőző fantáziálásairól beszél. „Mikor készpénzre kell váltani az elképzelést, hú, de más a helyzet: amikor materiálissá akarom tenni, gyakran elveszik fátyolossága, ártatlansága. Előfordul, hogy mikor a kép tárgyiasul, légiessége elvész. De hát a festés, mint az élet, egy balansz, végül mindig kiegyensúlyozódnak a dolgok.”

Az 55 éves művész 1985 óta szabadúszó, 1989-ben a Pannónia Triennálé Magyar Nemzeti Díját nyerte. E napokban Ludvig Zoltán festőművész Nagykanizsa melletti művésztelepén dolgozik.

A fantáziadús, színpompás képek népszerű tárlata még egy hétig látható

Fotó: Benkő S.

Simon János festészetét főleg attraktívnak szokták volt mondani, ami persze nem hátrány, főleg ha valaki a festményeit személyes élettérkébe szánja, nem pedig kifejezetten az örökkévalóság számára porosodni. A sárvári festő nem tipikus bohém művészetet él; családja erős érzelmű mikromilió, mely jócskán hat rá, és egyéni teremtett világára. Rendszeresen edzi a testét, maga hordja a fát a

nagy ház fűtéséhez („ez az én body-buildingem”), ugyanakkor utazik is a kitekintés végett, s a monomániák kialakulása ellenszereként – művésztelepeken, szimpóziumokon, kiállításokon vesz részt. „A stúdiómat nálam százszor jobban megcsinálják mások; a szolgai munkának nincs értelme. A legjobban az álom és az ébrenlét közötti állapotokat szeretem”, mondja.

Egyes képek látszatra különösebb jelentéstartalom nélkül valók, olyan fantáziaképek, melyek a festő fény-árnyék technikáját, színérzékét példázzák, ám ha az ihletet, ötletet adó (a képen kirajzolódó vagy felszejtő) valósággrésztet tekintjük, azt érzékelhetjük, hogy megfogott valamit az „isteni” fényből, épp technikájával képes megragadni a misztikumot, a láthatatlan világ emberre hatását. Transzcendens terei számunkra leginkább a gótikus templombelsőket, székesegyházak hajóinak ábrázolásához köthetők. De érdemes el-